

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/2000 af 1. december 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2646/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2647/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation	4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2648/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation	5
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2649/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation	6
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2650/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 2285/2000 omhandlede licitation	7
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2651/2000 af 1. december 2000 om betaling af det andet supplerende forskud på udligningsstøtten for bananer i 2000	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2652/2000 af 1. december 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	9
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2653/2000 af 1. december 2000 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	11
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2654/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 237. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	12

Kommissionens forordning (EF) nr. 2655/2000 af 1. december 2000 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 65. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	13
Kommissionens forordning (EF) nr. 2656/2000 af 1. december 2000 om ikke at tage den 256. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	15
★ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv	16
<hr/>	
II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Rådet	
2000/750/EF:	
★ Rådets afgørelse af 27. november 2000 om Fællesskabets handlingsprogram for bekæmpelse af forskelsbehandling (2001-2006)	23
2000/751/EF:	
★ Rådets afgørelse af 30. november 2000 om afklassificering af visse dele af Den Fælles Håndbog, der er vedtaget af Schengen-eksekutivkomitéen, som er nedsat ved konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985	29
2000/752/EF:	
★ AVS-EF-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 3/2000 af 26. september 2000 om oprettelse af en reserve til finansiering af afgørelser vedrørende Stabex og Sysmin i perioden fra 2. august til 31. december 2000	30
2000/753/EF:	
★ Afgørelse nr. 3/2000 truffet af Associeringsrådet EU-Tjekkiet den 16. oktober 2000 om fastlæggelse af vilkårene og betingelserne for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets handlingsprogram for unge	31
Kommissionen	
2000/754/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 24. november 2000 om ændring af beslutning 93/195/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved genindførsel af heste, der er registreret med henblik på væddeløb, konkurrencer og kulturelle arrangementer, efter midlertidig udførsel ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 3552)	34
2000/755/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 24. november 2000 om ændring af beslutning 93/402/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra bestemte lande i Sydamerika for at tage hensyn til dyresundhedssituationen i Uruguay ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 3560)	36

Meddelelse til læserne (se tredje side af omslaget)

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2645/2000
af 1. december 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 1. december 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	99,7
	204	115,8
	999	107,8
0707 00 05	624	195,0
	999	195,0
0709 90 70	052	81,2
	999	81,2
0805 20 10	204	84,7
	999	84,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,5
	999	63,5
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	71,3
	999	72,4
	400	91,7
	404	83,9
	999	87,8
0808 20 50	052	73,6
	064	56,4
	400	85,6
	720	129,7
	999	86,3

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2646/2000**af 1. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2281/2000⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 30. november 2000, til 184,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2647/2000

af 1. december 2000

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2282/2000⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 30. november 2000, til 183,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2648/2000

af 1. december 2000

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2283/2000⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 30. november 2000 til 184,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2649/2000

af 1. december 2000

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2284/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 30. november 2000, til 264,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2650/2000

af 1. december 2000

om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 2285/2000 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2285/2000 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte at fastsætte et maksimumstilskud, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Ved fastsættelsen af dette maksimumstilskud skal der navnlig tages hensyn til de kriterier, der er fastsat i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89. Tilslaget gives til alle bydende, hvis bud svarer til maksimumstilskuddet eller en lavere sats.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2285/2000 omhandlede licitation fastsættes på grundlag af de bud, der er indgivet fra den 27. til den 30. november 2000, et maksimumstilskud på 277,00 EUR/t afskallet, langkornet ris henholdende under KN-kode 1006 20 98, der sendes til Réunion.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2651/2000
af 1. december 2000
om betaling af det andet supplerende forskud på udligningsstøtten for bananer i 2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1858/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1467/1999 ⁽⁴⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår reglerne om støtte til udligning af indkomsttab i forbindelse med markedsføring af bananer. I forordningens artikel 4 er der fastsat betingelser for betaling af forskud på udligningsstøtten.
- (2) Enhedsbeløbet for hvert forskud på den støtte, der senere skal fastlægges for 2000, blev ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1157/2000 af 30. maj 2000 om fastsættelse af udligningsstøtten for bananer, der blev produceret og markedsført i Fællesskabet i 1999, af fristen for betaling af restbeløbet af denne støtte samt af enhedsbeløbet for forskud for 2000 ⁽⁵⁾, fastsat til 17,81 EUR/100 kg. I juli blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1641/2000 ⁽⁶⁾ godkendt et supplerende forskud på 7,08 EUR/100 kg på grund af de faldende priser på EF-markedet.
- (3) For at tage hensyn til den vanskelige økonomiske situation for bananproducenter i Fællesskabet, der er udsat for følgerne af en betydelig forringelse af EF-markedet, bør der betales et nyt supplerende forskud for de mængder, der markedsføres i Fællesskabet fra 1. januar til 31. oktober 2000, uden at dette foregriber størrelsen af den udligningsstøtte, der senere skal fastsættes i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 404/93 og bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1858/93. Det supplerende forskud betales mod, at der stilles sikkerhed i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1858/93.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Producentmedlemsstaterne betaler det andet supplerende forskud på den udligningsstøtte, der er fastsat i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 404/93, for 2000 på 4,80 EUR/100 kg for de mængder, som markedsføres i Fællesskabet fra 1. januar til 31. oktober 2000.

Det nye supplerende forskud betales for markedsførte mængder, for hvilke der er indgivet ansøgning om udligningsstøtte for 2000.

Ansøgningen om betaling af det nye supplerende forskud ledsages af bevis for, at der er stillet en sikkerhed på 2,40 EUR/100 kg.

Det nye supplerende forskud betales inden to måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 170 af 13.7.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 6.7.1999, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 187 af 26.7.2000, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2652/2000
af 1. december 2000
om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2538/2000⁽³⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i over-

ensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb,

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 291 af 18.11.2000, s. 14.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A				Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A				Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A				Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α				Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A				Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A				Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A				Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A				Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A				Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A				Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A				Kategori C		
	U	R	O	U	R	O	
France						×	
Ireland					×	×	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2653/2000
af 1. december 2000
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 298/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjelpe, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2432/2000 ⁽³⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for æbler, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, snart ved at blive overskredet. Denne overskridelse

vil skade ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for æbler, der udføres efter den 1. december 2000, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For æbler afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 2432/2000, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 1. december 2000, men inden den 16. januar 2001.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 30.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2654/2000

af 1. december 2000

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 237. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 237. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2655/2000

af 1. december 2000

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 65. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan

differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 65. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 1. december 2000 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 65. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør ≥ 82 %		95	91	—	91
	Smør < 82 %		92	88	—	—
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	—	—
	Koncentreret smør		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2656/2000**af 1. december 2000****om ikke at tage den 256. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 af 15. marts 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød ⁽²⁾ indfører handelsnormer for offentligt interventionsopkøb. I overensstemmelse med forordningens bestemmelser blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2538/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) I artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 562/2000 fastsættes der en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation under hensyntagen til de modtagne

bud. I følge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

- (3) Efter at de bud, der blev indgivet ved den 256. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 47, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1254/1999 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne og priserne, bør licitationen ikke tages til følge.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den 256. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, er ikke taget til følge.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 291 af 18.11.2000, s. 14.

RÅDETS DIREKTIV 2000/78/EF**af 27. november 2000****om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union bygger Unionen på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles, og den respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.
- (2) Princippet om ligebehandling af mænd og kvinder er fastslået i flere EF-retsakter, særlig i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽⁵⁾.
- (3) Når Fællesskabet gennemfører princippet om ligebehandling, bør det i henhold til EF-traktatens artikel 3, stk. 2, tilstræbe at fjerne uligheder og at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, da kvinder ofte er ofre for dobbelt diskrimination.
- (4) Alle menneskers ret til lighed for loven og beskyttelse mod forskelsbehandling er en universel rettighed, der anerkendes i verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN's konventioner om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som alle medlemsstaterne har under-

tegnat. ILO-konvention nr. 111 forbyder forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

- (5) Det er vigtigt at respektere sådanne grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Dette direktiv anfægter ikke foreningsfriheden, herunder retten til sammen med andre at oprette og slutte sig til fagforeninger for at forsvare egne interesser.
- (6) Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkeds-mæssige og sociale rettigheder anerkender betydningen af at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, herunder nødvendigheden af at træffe passende foranstaltninger til at sikre social og økonomisk integrering af ældre og personer med handicap.
- (7) EF-traktaten omhandler også bestræbelser på at fremme en samordning af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. Med henblik herpå blev der i EF-traktaten indføjet et nyt kapitel om beskæftigelse som et middel til at udvikle en samordnet europæisk strategi for beskæftigelsen med det formål at fremme en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke.
- (8) I retningslinjerne for beskæftigelsen 2000, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Helsingfors den 10. og 11. december 1999, understreges behovet for at skabe forudsætninger for et arbejdsmarked, der fremmer den sociale integrering gennem formulering af et sammenhængende sæt foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling af grupper som f.eks. handicappede. Det fremhæves desuden, at der bør lægges særlig vægt på støtte til ældre arbejdstagere for at øge deres deltagelse i arbejdsstyrken.
- (9) Beskæftigelse og erhverv er afgørende områder, når det gælder om at sikre lige muligheder for alle og bidrage effektivt til, at alle borgere kan deltage i fuldt omfang i det økonomiske, kulturelle og sociale liv, og til den personlige udvikling.
- (10) Rådet vedtog den 29. juni 2000 direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽⁶⁾, som i sig selv yder beskyttelse mod sådanne former for forskelsbehandling på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet.
- (11) Forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering kan hindre opfyldelsen af målene i EF-traktaten, særlig opnåelsen

⁽¹⁾ EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 42.

⁽²⁾ Udtalelse af 12.10.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 204 af 18.7.2000, s. 82.

⁽⁴⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40.

⁽⁶⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

- af et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed og solidaritet samt fri bevægelighed for personer.
- (12) Med henblik herpå bør enhver form for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering inden for de områder, der er dækket af dette direktiv, forbydes overalt i Fællesskabet. Dette forbud mod forskelsbehandling bør også gælde for tredjelandstatsborgere, men det omfatter ikke ulige behandling på grund af nationalitet, og det berører ikke bestemmelserne om tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold og deres adgang til beskæftigelse og erhverv.
- (13) Dette direktiv finder ikke anvendelse på ordninger for social sikring og social beskyttelse, hvis ydelser ikke er sidestillet med løn i den betydning, dette udtryk er anvendt i EF-traktatens artikel 141, eller på udbetalinger af enhver art fra staten, hvor formålet er adgang til eller bibeholdelse af beskæftigelsen.
- (14) Dette direktiv berører ikke nationale bestemmelser vedrørende fastsættelse af pensionsalder.
- (15) Det er de nationale retslige myndigheder eller andre kompetente organer, der i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret eller praksis skal vurdere de faktiske forhold, som giver anledning til at formode, at der forekommer direkte eller indirekte forskelsbehandling. Disse bestemmelser kan bl.a. give mulighed for på grundlag af statistisk materiale eller på enhver anden måde at konstatere, om der foreligger indirekte forskelsbehandling.
- (16) Iværksættelse af foranstaltninger, der tager hensyn til behovene hos personer med handicap på arbejdspladsen, spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af handicap.
- (17) Med forbehold af forpligtelsen til i rimeligt omfang at foretage tilpasninger af hensyn til personer med handicap kræver dette direktiv hverken ansættelse, fremmelse, fortsat ansættelse eller uddannelse af en person, der ikke er kompetent, egnede og disponibel til at udføre de væsentlige funktioner i forbindelse med den pågældende stilling eller at følge en given uddannelse.
- (18) Navnlig må dette direktiv ikke medføre, at de væbnede styrker og politiet, fængselsvæsenet og redningstjenesterne skal være forpligtet til ansættelse eller fortsat ansættelse af en person, der ikke opfylder de nødvendige krav for at kunne udføre samtlige opgaver, der kan blive pålagt vedkommende under hensyn til det legitime mål at sikre disse tjenesters operationelle karakter.
- (19) For at medlemsstaterne fortsat kan opretholde deres væbnede styrkers kapacitet, kan de desuden vælge, at de væbnede styrker eller dele heraf skal være undtaget fra dette direktivs bestemmelser om handicap og alder. De medlemsstater, der benytter sig heraf, skal definere undtagelsens anvendelsesområde.
- (20) Der bør vedtages passende, dvs. effektive og praktiske foranstaltninger med henblik på at tilpasse arbejdspladsen til en handicappet, f.eks. ved at indrette lokaler eller tilpasse udstyr, arbejdsmønstre, opgavefordeling, samt adgang til uddannelse og instruktion.
- (21) Når det vurderes, om disse tilpasninger medfører en uforholdsmæssig stor byrde, bør der navnlig tages hensyn til de finansielle og andre omkostninger, der er forbundet hermed, samt til organisationens eller virksomhedens størrelse og finansielle midler samt muligheden for at opnå offentlige tilskud eller anden støtte.
- (22) Dette direktiv berører ikke national ret vedrørende civilstand og ydelser, der er afhængige heraf.
- (23) Under meget begrænsede omstændigheder kan ulige behandling retfærdiggøres, når en relevant egenskab, der vedrører religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, udgør et regulært og afgørende erhvervs-mæssigt krav, når målet er legitimt, og kravet står i et rimeligt forhold hertil. Sådanne omstændigheder bør medtages i de oplysninger, som medlemsstaterne skal meddele Kommissionen.
- (24) Unionen har i sin erklæring nr. 11 om kirkers og konfessionsløse organisationers status, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdam-traktaten, udtrykkeligt anført, at den respekterer og ikke anfægter den status i henhold til national lovgivning, som kirker og religiøse sammenslutninger eller samfund har i medlemsstaterne, samt at den ligeledes respekterer filosofiske og konfessionsløse organisationers status, og at medlemsstaterne på baggrund heraf kan opretholde eller fastsætte specifikke bestemmelser om regulære, legitime og berettigede erhvervs-mæssige krav, der kan stilles til at udøve en erhvervs-mæssig aktivitet.
- (25) Forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder er en afgørende forudsætning for, at de mål, der er fastsat i retningslinjerne for beskæftigelse, kan nås, og der kan tilskyndes til diversitet i beskæftigelsen. Ulige behandling på grund af alder kan dog være berettiget under visse omstændigheder og kræver derfor særlige bestemmelser, der kan variere alt efter situationen i medlemsstaterne. Det er afgørende at skelne mellem ulige behandling, der er berettiget, især under hensyn til legitime beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitiske mål, og forskelsbehandling, der skal forbydes.
- (26) Forbud mod forskelsbehandling bør ikke være til hinder for opretholdelse eller vedtagelse af foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller opveje ulemper for en gruppe af personer af en bestemt religion eller tro, med et bestemt handicap, eller af en bestemt alder eller seksuel orientering, og sådanne foranstaltninger kan gøre det muligt at oprette organisationer af personer af en bestemt religion eller tro, med et bestemt handicap, eller af en bestemt alder eller seksuel orientering, når deres hovedmål er at fremme disse personers særlige behov.

- (27) Rådet har i sin henstilling 86/379/EØF af 24. juli 1986 om beskæftigelsen af handicappede i Fællesskabet ⁽¹⁾ fastlagt en referenceramme, hvori er opregnet eksempler på positive særforanstaltninger til fremme af handicappedes beskæftigelse og uddannelse, og har i sin resolution af 17. juni 1999 om lige beskæftigelsesmuligheder for mennesker med handicap ⁽²⁾ påpeget betydningen af at tage særligt hensyn navnlig ved ansættelse, fortsat beskæftigelse og uddannelse og livslang uddannelse for handicappede.
- (28) Dette direktiv fastsætter mindstekrav og giver således medlemsstaterne mulighed for at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser. Gennemførelsen af dette direktiv kan ikke anvendes som begrundelse for en forringelse af eksisterende vilkår på dette felt i de enkelte medlemsstater.
- (29) Personer, som udsættes for forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, bør sikres den fornødne retsbeskyttelse. For at sikre en mere effektiv retsbeskyttelse, bør også foreninger eller juridiske personer have beføjelse til efter nærmere bestemmelser fastlagt af medlemsstaterne, enten på vegne af eller til støtte for ethvert offer for forskelsbehandling at indtræde som part i en sag uden at tilside sætte nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar i retten.
- (30) Effektiv gennemførelse af princippet om ligebehandling forudsætter passende retsbeskyttelse mod repressalier.
- (31) Reglerne om bevisbyrde bør tilpasses, når der umiddelbart synes at foreligge en sag om forskelsbehandling, og bevisbyrden bør, for at princippet om ligebehandling kan anvendes effektivt, gå over til sagsøgte, når der fremlægges beviser for en sådan forskelsbehandling. Sagsøgte skal imidlertid ikke fremlægge bevis for, at sagsøgeren tilhører en bestemt religion, har en bestemt tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (32) Medlemsstaterne behøver ikke at anvende reglerne om bevisbyrde i sager, hvor domstolen eller en anden kompetent instans skal undersøge de faktiske omstændigheder. Der skal anvendes procedurer, hvorefter det er domstolen eller den kompetente instans, der skal undersøge omstændighederne, og ikke sagsøgeren, der skal fremlægge beviser herfor.
- (33) Medlemsstaterne bør fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og i overensstemmelse med national praksis med de ikke-statslige organisationer om de forskellige former for forskelsbehandling på arbejdspladsen, og om hvordan de bekæmpes.
- (34) Behovet for at fremme freden og forsoningen mellem de vigtigste samfund i Nordirland nødvendiggør særlige bestemmelser i dette direktiv.
- (35) Medlemsstaterne bør fastsætte effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, og som iværksættes i tilfælde af

handling, der strider mod forpligtelserne i dette direktiv.

- (36) Medlemsstaterne kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre dette direktiv for så vidt angår bestemmelser, som henhører under kollektive overenskomster, forudsat at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i dette direktiv.
- (37) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i EF-traktaten, kan målet for den påtænkte handling, nemlig at sikre ensartede vilkår i Fællesskabet med hensyn til beskyttelse af retten til ligestilling i relation til beskæftigelse og erhverv, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af den påtænkte handlings omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er, med henblik på at gennemføre princippet om ligebehandling i medlemsstaterne, at fastlægge en generel ramme for bekæmpelsen af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 2

Begrebet forskelsbehandling

1. I dette direktiv betyder princippet om ligebehandling, at ingen må udsættes for nogen form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af nogen af de i artikel 1 anførte grunde.

2. I henhold til stk. 1

- a) foreligger der direkte forskelsbehandling, hvis en person af en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde behandles ringere, end en anden i en tilsvarende situation bliver, er blevet eller ville blive behandlet
- b) foreligger der indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer med en bestemt religion eller tro, et bestemt handicap, personer, som tilhører en bestemt aldersgruppe, eller personer med en bestemt seksuel orientering, særlig ufordelagtigt i forhold til andre personer, medmindre
- i) den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige, eller

⁽¹⁾ EFT L 225 af 12.8.1986, s. 43.

⁽²⁾ EFT C 186 af 2.7.1999, s. 3.

ii) medmindre arbejdsgiveren eller enhver anden person eller organisation omfattet af dette direktiv, i medfør af den nationale lovgivning er nødt til at træffe passende foranstaltninger for så vidt angår personer med et bestemt handicap i henhold til principperne i artikel 5 med henblik på at afhjælpe ufordelagtige virkninger af denne bestemmelse, dette kriterium eller denne praksis.

3. Chikane betragtes som forskelsbehandling som defineret i stk. 1, hvis en uønsket optræden i relation til en af de i artikel 1 anførte grunde finder sted med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtlig, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima. I den forbindelse kan begrebet chikane defineres i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning og praksis.

4. Enhver instruktion om at forskelsbehandle en person af en af de i artikel 1 anførte grunde, betragtes som forskelsbehandling som defineret i stk. 1.

5. Dette direktiv berører ikke foranstaltninger fastsat ved national lovgivning, som i et demokratisk samfund er nødvendige af hensyn til den offentlige sikkerhed, den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Inden for rammerne af Fællesskabets beføjelser finder dette direktiv anvendelse både i den offentlige og den private sektor, herunder offentlige organer, på alle personer for så vidt angår:

- vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse, udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed og erhvervsmæssig beskæftigelse, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder i henseende til forfremmelse
- adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervsmæssig videreuddannelse og omskoling, herunder praktisk arbejds erfaring
- ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder afskedigelse og løn
- medlemskab af og deltagelse i en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller en organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder de fordele, sådanne organisationer giver medlemmerne.

2. Dette direktiv omfatter ikke forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og berører ikke bestemmelser og betingelser vedrørende tredjelandsstatsborgeres og statsløse personers indrejse og ophold i medlemsstaterne og heller ikke nogen form for behandling, der skyldes de pågældende tredjelandsstatsborgeres eller statsløse personers retsstilling.

3. Dette direktiv omfatter ikke udbetalinger af enhver art fra offentlige eller lignende ordninger, herunder offentlige ordninger for social sikring og social beskyttelse eller lignende ordninger.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at i det omfang dette direktiv vedrører forskelsbehandling på grund af handicap eller alder, finder det ikke anvendelse på tjeneste i de væbnede styrker.

Artikel 4

Erhvervsmæssige krav

1. Uanset artikel 2, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne bestemme, at ulige behandling, som er baseret på en egenskab, der har forbindelse med en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde, ikke udgør forskelsbehandling, hvis den pågældende egenskab på grund af karakteren af bestemte erhvervsaktiviteter eller den sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves, udgør et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav, forudsat at målet er legitimt, og at kravet står i rimeligt forhold hertil.

2. I forbindelse med kirker og andre offentlige eller private organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro, kan medlemsstaterne, for så vidt angår disse organisationers erhvervsmæssige aktiviteter, i deres nationale lovgivning, som gælder på datoen for vedtagelsen af dette direktiv, opretholde eller i en kommende lovgivning, som er baseret på national praksis, som gælder på datoen for vedtagelsen af dette direktiv, fastsætte bestemmelser om, at ulige behandling på grund af en persons religion eller tro ikke udgør forskelsbehandling, når denne religion eller tro, under hensyn til disse aktiviteters karakter eller den sammenhæng de indgår i, udgør et regulært, legitimt og berettiget erhvervsmæssigt krav på baggrund af organisationens etik. Denne ulige behandling udøves under overholdelse af medlemsstaternes forfatningsmæssige bestemmelser og principper samt de generelle principper i fællesskabsretten og kan ikke berettige til forskelsbehandling med anden grundelse.

Under forudsætning af at dette direktiv i øvrigt overholdes, er det således ikke til hinder for, at kirker og andre offentlige eller private organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro, og som handler i overensstemmelse med den nationale forfatning og lovgivning, kan kræve af personer, der arbejder for dem, at de har en redelig indstilling til og er loyale over for organisationens etik.

Artikel 5

Tilpasninger til handicappede i rimeligt omfang

Med henblik på at sikre, at princippet om ligebehandling af handicappede overholdes, foretages der tilpasninger i rimeligt omfang. Det betyder, at arbejdsgiveren skal træffe de foranstaltninger, der er hensigtsmæssige i betragtning af de konkrete behov, for at give en handicappet adgang til beskæftigelse, til at udøve den eller have fremgang i den eller for at give vedkommende adgang til uddannelse, medmindre arbejdsgiveren derved pålægges en uforholdsmæssig stor byrde. Hvis denne byrde i tilstrækkeligt omfang lettes gennem foranstaltninger, der er normale elementer i den pågældende medlemsstats handicappolitik, anses den ikke for at være uforholdsmæssig stor.

Artikel 6

Berettigelse af ulige behandling på grund af alder

1. Uanset artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne bestemme, at ulige behandling på grund af alder ikke udgør forskelsbehandling, hvis den er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål inden for rammerne af den nationale ret,

bl.a. legitime beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitiske mål, og hvis midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Der kan bl.a. være tale om følgende former for ulige behandling:

- a) tilvejebringelse af særlige vilkår for adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse, beskæftigelse og erhverv, herunder betingelser vedrørende afskedigelse og aflønning, for unge, ældre arbejdstagere og personer med forsørgerpligt med henblik på at fremme deres erhvervsmæssige integration eller at beskytte dem
- b) fastsættelse af minimumsbetingelser vedrørende alder, erhvervs erfaring eller anciennitet for adgang til beskæftigelse eller til visse fordele i forbindelse med beskæftigelse
- c) fastsættelse af en maksimal aldersgrænse for ansættelse, som er baseret på uddannelsesmæssige krav til den pågældende stilling eller nødvendigheden af at have tilbagelagt en rimelig periode i beskæftigelse før pensionering.

2. Uanset artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne bestemme, at fastsættelse af aldersgrænser for adgang til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, herunder fastsættelse af forskellige aldersgrænser for ansatte eller grupper eller kategorier af ansatte, og anvendelse af alderskriteriet til aktuarberegninger inden for rammerne af disse ordninger ikke udgør forskelsbehandling på grund af alder, for så vidt dette ikke medfører forskelsbehandling på grund af køn.

Artikel 7

Positiv særbehandling og særforanstaltninger

1. For at sikre fuld ligestilling i arbejdslivet er princippet om ligebehandling ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller vedtager særforanstaltninger, der har til formål at forebygge eller opveje ulemper knyttet til en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde.

2. For så vidt angår handicappede er princippet om ligebehandling ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager bestemmelser vedrørende sundhedsbeskyttelse og sikkerhed på arbejdspladsen, eller for foranstaltninger, der tager sigte på at oprette eller opretholde bestemmelser eller faciliteter med henblik på at beskytte eller fremme deres erhvervsmæssige integration.

Artikel 8

Mindstekrav

1. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for beskyttelsen af princippet om ligebehandling end bestemmelserne i dette direktiv.

2. Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder til at forringe det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne over for forskelsbehandling på de områder, der er omfattet af direktivet.

KAPITEL II

RETSMIDLER OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 9

Klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver, der mener sig krænket, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, kan indgive klage til retslige og/eller administrative instanser, herunder, hvor de finder det hensigtsmæssigt, til forligsinstanser, med henblik på håndhævelse af forpligtelserne i henhold til dette direktiv, selv efter at det forhold, hvori forskelsbehandlingen angiveligt har fundet sted, er ophørt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at foreninger, organisationer og andre juridiske personer, der efter kriterierne i deres nationale ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes, er berettigede til — enten på vegne af eller til støtte for klageren med dennes godkendelse — at indtræde som part i klagen til retslige og/eller administrative instanser med henblik på håndhævelsen af forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke nationale regler om tidsfrister for anlæggelse af sager vedrørende princippet om ligebehandling.

Artikel 10

Bevisbyrde

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale retsorden alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det, når en person, der mener sig krænket, fordi princippet om ligebehandling tilsidesættes i forhold til den pågældende, for en domstol eller en anden kompetent myndighed fremfører faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler den indklagede at bevise, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører regler for bevisførelse, der er gunstigere for klageren.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse i straffesager.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ligeledes anvendelse på sager som nævnt i artikel 9, stk. 2.

5. Medlemsstaterne behøver ikke at anvende stk. 1 på sager, hvor det er en domstol eller en anden kompetent instans, der skal undersøge sagens faktiske omstændigheder.

Artikel 11

Beskyttelse mod repressalier

Medlemsstaterne indfører i deres retsorden de nødvendige foranstaltninger til at beskytte arbejdstagere mod afskedigelse eller anden ufordelagtig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller enhver form for retsforfølgning med det formål at sikre, at princippet om ligebehandling iagttages.

Artikel 12

Formidling af information

Medlemsstaterne påser, at de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og de relevante bestemmelser, der allerede finder anvendelse, på hele deres område bringes til de berørte personers kendskab ved hjælp af alle egnede midler, f.eks. på arbejdspladserne.

Artikel 13

Dialog mellem arbejdsmarkedets parter

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis passende foranstaltninger til at tilskynde til dialog mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på at fremme ligebehandling, herunder gennem tilsyn med praksis på arbejdspladserne, kollektive overenskomster, regler for god opførsel, forskning eller udveksling af erfaringer og god praksis.

2. Når det er i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis, tilskynder medlemsstaterne arbejdsmarkedets parter til på passende niveau og under hensyntagen til deres autonomi, at indgå aftaler indeholdende regler om forbud mod forskelsbehandling på de i artikel 3 anførte områder, som falder ind under kollektive overenskomstforhandlinger. Sådanne aftaler skal overholde mindstekravene i dette direktiv og de relevante nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 14

Dialog med ikke-statslige organisationer

Medlemsstaterne skal tilskynde til en dialog med relevante ikke-statslige organisationer, som i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis har en legitim interesse i at bidrage til bekæmpelse af forskelsbehandling af en af de i artikel 1 anførte grunde med henblik på at fremme princippet om ligebehandling.

KAPITEL III

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikel 15

Nordirland

1. For at imødegå et af de vigtigste religiøse samfunds underrepræsentation i Nordirlands politistyrke, foreligger der ved ulige behandling i forbindelse med ansættelser i denne styrke, herunder dens støttepersonale, ikke forskelsbehandling, for så vidt den nationale lovgivning udtrykkeligt tillader denne forskelsbehandling.

2. Med henblik på opretholde lige beskæftigelsesmuligheder for lærere i Nordirland og samtidig bidrage til at overvinde den historiske splittelse mellem de vigtigste religiøse samfund, der er repræsenteret i Nordirland, finder dette direktivs bestemmelser om religion og tro ikke anvendelse på skolerne i Nordirland, for så vidt den nationale lovgivning udtrykkeligt tillader dette.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Overholdelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at

- a) alle love og administrative bestemmelser, der strider imod princippet om ligebehandling, ophæves
- b) alle bestemmelser, der strider imod princippet om ligebehandling, og som indgår i kontrakter eller kollektive overenskomster, virksomheders interne reglementer og vedtægter for selvstændige erhverv og fag samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer, erklæres eller kan erklæres ugyldige eller ændres.

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og tager alle nødvendige skridt til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne, der kan indebære, at der ydes ofret skadeserstatning, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 2. december 2003 Kommissionen meddelelse herom og underretter den endvidere hurtigst muligt om senere ændringer.

Artikel 18

Gennemførelse

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 2. december 2003 eller kan efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter overlade det til dem at gennemføre direktivet for så vidt angår bestemmelser, der henhører under kollektive overenskomster. I så tilfælde sikrer medlemsstaterne, at arbejdsmarkedets parter senest den 2. december 2003 har indført de nødvendige foranstaltninger ad aftalemæssig vej, idet medlemsstaterne er forpligtet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for til enhver tid at kunne garantere de resultater, der foreskrives i direktivet. De underretter straks Kommissionen herom.

For at tage hensyn til særlige forhold kan medlemsstaterne om nødvendigt få en yderligere frist på tre år fra den 2. december 2003, dvs. i alt seks år, til at iværksætte dette direktivs bestemmelser om forskelsbehandling på grund af alder og handicap. I så fald underretter de straks Kommissionen. Medlemsstater, der vælger at benytte denne yderligere periode, aflægger hvert år rapport til Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de træffer for at bekæmpe forskelsbehandling på grund af alder og handicap, og hvilke fremskridt der er gjort med at gennemføre direktivet. Kommissionen aflægger hvert år rapport til Rådet.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Beretning

1. Medlemsstaterne meddeler senest den 2. december 2005 og hvert femte år herefter Kommissionen alle oplysninger, denne har brug for til at udarbejde en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv.

2. I Kommissionens beretning skal der i relevant omfang tages hensyn til arbejdsmarkedets parter og vedkommende ikke-statslige organisationers synspunkter. I overensstemmelse med princippet om lige muligheder for mænd og kvinder skal beretningen bl.a. indeholde en evaluering af virkningen for kvinder og mænd af de foranstaltninger, der er truffet. På baggrund af de modtagne oplysninger skal beretningen om

nødvendigt indeholde forslag med henblik på revision og ajourføring af direktivet.

Artikel 20

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2000.

På Rådets vegne

É. GUIGOU

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. november 2000

om Fællesskabets handlingsprogram for bekæmpelse af forskelsbehandling (2001-2006)

(2000/750/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles. I henhold til traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.
- (2) Europa-Parlamentet har indtrængende og gentagne gange opfordret Den Europæiske Union til at udforme og forstærke sin politik vedrørende ligebehandling og lige muligheder i relation til alle årsager til forskelsbehandling.
- (3) Den Europæiske Union afviser teorier, der søger at fastslå, at der findes forskellige menneskeracer. Anvendelsen af udtrykket »race« i denne afgørelse indebærer ikke en accept af sådanne teorier.
- (4) Ved gennemførelsen af programmet tilstræber Fællesskabet i henhold til EF-traktaten at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, især fordi

kvinder ofte er ofre for forskelsbehandling baseret på flere faktorer.

- (5) De forskellige former for forskelsbehandling kan ikke inddeles efter betydning og er alle lige uacceptable. Programmet tager sigte både på udveksling af god praksis, der allerede findes i medlemsstaterne, og på fremme af udformning af ny praksis og nye politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling baseret på flere faktorer. Nærværende afgørelse kan bidrage til at indføre en samlet strategi til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling af forskellige grunde, således at den fremover kan foregå parallelt.
- (6) Erfaringerne fra indsatsen på fællesskabsplan, især med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, har vist, at bekæmpelse af forskelsbehandling i praksis kræver en kombination af foranstaltninger og især af lovgivning og konkrete tiltag, der er udformet, så de gensidigt underbygger hinanden. Der kan drages lignende konklusioner af erfaringer vedrørende forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse og handicap.
- (7) Programmet bør omhandle alle grunde til forskelsbehandling bortset fra forskelsbehandling på grund af køn, der er genstand for særlige EF-foranstaltninger. Forskelsbehandling af forskellige grunde kan have de samme kendetegn og kan bekæmpes på samme måde. Man har gennem mange år opbygget erfaringer med bekæmpelse af forskelsbehandling af visse grunde, herunder forskelsbehandling på grund af køn, som med fordel kan benyttes for andre grundenes vedkommende. Der bør dog tages hensyn til de særlige kendetegn ved de forskellige former for forskelsbehandling. Følgelig skal der tages højde for handicappedes særlige behov med hensyn til aktiviteterne og resultaternes tilgængelighed.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 5.10.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT C 204 af 18.7.2000, s. 82.

⁽³⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 1.

- (8) Alle offentlige og/eller private organisationer og institutioner, der beskæftiger sig med bekæmpelse af forskelsbehandling, bør have adgang til programmet. I denne forbindelse bør der tages hensyn til den erfaring og ekspertise, som ikke-statslige organisationer på lokalt og nationalt plan har.
- (9) Mange ikke-statslige organisationer på europæisk plan har erfaring med og ekspertise i bekæmpelse af forskelsbehandling og optræder desuden på europæisk plan som talsmænd for mennesker, der udsættes for forskelsbehandling. De kan derfor yde et vigtigt bidrag til forståelsen af de forskellige former for og virkninger af forskelsbehandling og til at sikre, at der ved programmets udformning, gennemførelse og opfølgning tages hensyn til erfaringerne hos mennesker, der udsættes for forskelsbehandling. Fællesskabet har tidligere ydet basisfinansiering til forskellige organisationer, der arbejder med forskelsbehandlingsproblematikken. Ydelse af basisfinansiering til effektive ikke-statslige organisationer kan således være et værdifuldt aktiv i bekæmpelsen af forskelsbehandling.
- (10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (11) For at give fællesskabsindsatsen øget merværdi er det nødvendigt, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne på alle niveauer sikrer sammenhængen i og komplementariteten mellem foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af denne afgørelse og andre relevante EF-politikker, -instrumenter og -foranstaltninger, især i forbindelse med Den Europæiske Socialfond, inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse og lige muligheder for mænd og kvinder og med bestræbelser på at fremme social integration. Der skal desuden sikres sammenhæng og komplementaritet med relevante aktiviteter, der gennemføres af Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad.
- (12) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) giver mulighed for øget samarbejde på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandelsområde, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFTA/EØS) på den anden side. Det bør være muligt for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa at deltage i programmet i henhold til de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de afgørelser, som er truffet af de respektive associeringsråd, for Cypern, Malta og Tyrkiet gennem finansiering med tillægsbevillinger i overensstemmelse med procedurer, der fastlægges sammen med de pågældende lande.
- (13) Der anføres i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 34 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og

forbedring af budgetproceduren ⁽²⁾, for programmets samlede varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten.

- (14) Kommissionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på, at alle tekster, retningslinjer og indkaldelser af forslag, der offentliggøres som led i dette program, er affattet i et klart, enkelt og ligefremt sprog.
- (15) Der bør tages hensyn til, at det kan være nødvendigt at yde særlig bistand for at sætte personer i stand til at overvinde hindringerne for deres deltagelse i programmet.
- (16) Det er en nødvendig forudsætning for et positivt udfald af enhver fællesskabsindsats at føre tilsyn med og evaluere resultaterne i forhold til målene.
- (17) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den påtænkte handling vedrørende Fællesskabets bidrag til bekæmpelsen af forskelsbehandling ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi den bl.a. kræver multilaterale partnerskaber, tværnational udveksling af informationer og EF-dækkende formidling af god praksis. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fastlæggelse af programmet

Med denne afgørelse vedtages for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2006 et EF-handlingsprogram for fremme af foranstaltninger til bekæmpelse af direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, i det følgende benævnt »programmet«.

Artikel 2

Formål

Programmet skal inden for rammerne af Fællesskabets beføjelser støtte og supplere den indsats, der ydes på EF-plan og i medlemsstaterne for at fremme foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af forskelsbehandling baseret på en eller flere faktorer, idet der tages hensyn til lovgivningstiltag, når det er hensigtsmæssigt. Det har følgende formål:

- a) at forbedre forståelsen af spørgsmål vedrørende forskelsbehandling gennem øget viden og gennem evaluering af effektiviteten af politikker og praksis
- b) at styrke kapaciteten til at forebygge og bekæmpe forskelsbehandling effektivt, særlig gennem styrkelse af organisationernes aktionsmidler og støtte til udveksling af informationer og god praksis og etablering af netværk på europæisk plan, under hensyntagen til de særlige kendetegn ved de forskellige former for forskelsbehandling

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

c) at fremme og udbrede værdier og praksis, der understøtter bekæmpelsen af forskelsbehandling, herunder gennem oplysningsaktiviteter.

Artikel 3

EF-foranstaltninger

1. Med henblik på opfyldelsen af de i artikel 2 fastsatte målsætninger kan følgende foranstaltninger iværksættes inden for en tværnational ramme:

- a) analyse af faktorer af betydning for forskelsbehandling, bl.a. gennem undersøgelser og udarbejdelse af kvalitative og kvantitative indikatorer og referencegrundlag under hensyntagen til den nationale lovgivning og praksis, samt evaluering af lovgivning og praksis vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling med henblik på at vurdere effektiviteten og virkningerne og med en effektiv formidling af resultaterne
- b) tværnationalt samarbejde og støtte til etablering af netværk på europæisk plan mellem partnere, der beskæftiger sig med bekæmpelse og forebyggelse af forskelsbehandling, bl.a. ikke-statslige organisationer
- c) oplysningsaktiviteter, især for at fremhæve den europæiske dimension af kampen mod forskelsbehandling og gøre offentligheden bekendt med programmets resultater, bl.a. gennem meddelelser, publikationer, kampagner og arrangementer.

2. Betingelserne for iværksættelsen af de i stk. 1 beskrevne EF-foranstaltninger er fastsat i bilaget.

Artikel 4

Programmets gennemførelse og samarbejde med medlemsstaterne

1. Kommissionen

- a) sørger for iværksættelsen af de EF-foranstaltninger, der er omfattet af programmet, i overensstemmelse med bilaget
- b) udveksler regelmæssigt synspunkter med repræsentanter for ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om programmets udformning, gennemførelse og opfølgning og om beslægtede politiske tiltag. Med henblik herpå stiller Kommissionen de relevante oplysninger til rådighed for de ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter. Kommissionen underretter det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 6, om de pågældende parter synspunkter.

2. Kommissionen træffer i samarbejde med medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at:

- a) fremme alle berørte parter inddragelse i programmet, herunder ikke-statslige organisationer uanset størrelse
- b) fremme et aktivt samarbejde og en aktiv dialog mellem alle de i programmet involverede parter, bl.a. for at tilskynde til en integreret og samordnet strategi for bekæmpelse af forskelsbehandling
- c) sikre formidlingen af resultaterne af de foranstaltninger, der iværksættes inden for programmets rammer

d) give lettilgængelige oplysninger og i passende omfang sørge for offentliggørelse og opfølgning af de foranstaltninger, der støttes af programmet.

Artikel 5

Gennemførelsesforanstaltninger

1. De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse på de i det følgende nævnte områder, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 6, stk. 2:

- a) de overordnede retningslinjer for programmets gennemførelse
- b) den årlige arbejdsplan for gennemførelsen af programmets foranstaltninger, herunder mulighed for at tilpasse eller supplere programmets temaer
- c) den finansielle støtte, som Fællesskabet skal yde
- d) det årlige budget og midlernes fordeling mellem programmets foranstaltninger
- e) retningslinjerne for valg af aktioner og organisationer, der skal støttes af Fællesskabet, samt Kommissionens udkast til liste over aktioner og organisationer, der skal støttes
- f) kriterierne for opfølgning og evaluering af programmet, navnlig omkostningseffektiviteten, samt retningslinjerne for oplysning om og overførsel af resultaterne.

2. De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse på alle andre områder, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 6, stk. 3.

Artikel 6

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

4. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Samarbejde med andre udvalg

For at sikre programmets sammenhæng og komplementaritet med de andre foranstaltninger, som er nævnt i artikel 8, holder Kommissionen udvalget løbende underrettet om andre EF-foranstaltninger, der bidrager til bekæmpelsen af forskelsbehandling. Kommissionen etablerer i givet fald et regelmæssigt og struktureret samarbejde mellem dette udvalg og de tilsynsudvalg, der er nedsat vedrørende andre relevante politikker, instrumenter og foranstaltninger.

*Artikel 8***Sammenhæng og komplementaritet**

1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne den overordnede sammenhæng med andre af EU's og EF's politikker, instrumenter og foranstaltninger, bl.a. ved at etablere hensigtsmæssige mekanismer til at samordne programmets aktiviteter med relevante aktiviteter vedrørende forskning, beskæftigelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, social integration, kultur, almen og erhvervsfaglig uddannelse og ungdomspolitik og vedrørende EF's eksterne forbindelser.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sammenhængen og komplementariteten mellem foranstaltninger, der iværksættes under programmet, og andre relevante EU- og EF-foranstaltninger, bl.a. foranstaltninger under strukturfonde og EF-initiativet Equal.

3. Medlemsstaterne bestræber sig på så vidt muligt at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem aktiviteterne under programmet og de aktiviteter, der gennemføres på nationalt, regionalt og lokalt plan.

*Artikel 9***Deltagelse af EFTA/EØS-landene, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet**

Følgende lande kan deltage i programmet:

- a) EFTA/EØS-landene i overensstemmelse med betingelserne i EØS-aftalen
- b) ansøgerlandene i Central- og Østeuropa (CØEL) i overensstemmelse med betingelserne i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de afgørelser, der er truffet af de respektive associeringsråd
- c) Cypern, Malta og Tyrkiet gennem finansiering med tillægsbevillinger i henhold til procedurer, der aftales med de pågældende lande.

*Artikel 10***Finansiering**

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelse af programmet for perioden 2001-2006 er på 98,4 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for de finansielle overslag.

*Artikel 11***Tilsyn og evaluering**

1. Kommissionen fører løbende tilsyn med programmet i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med procedurerne i artikel 6, stk. 2 og 3.

2. Programmet evalueres af Kommissionen med hjælp fra uafhængige eksperter. Ved denne evaluering vurderes relevansen, effektiviteten og omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der iværksættes, i forhold til de i artikel 2 nævnte formål. Ved evalueringen gennemgås ligeledes programmets samlede virkninger.

Ved evalueringen gennemgås desuden komplementariteten mellem indsatsen under programmet og den indsats, der gøres i forbindelse med andre relevante EF-politikker, -instrumenter og -foranstaltninger.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en evalueringsrapport om programmets gennemførelse senest den 31. december 2005.

*Artikel 12***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2000.

På Rådets vegne

É. GUIGOU

Formand

BILAG

VEJLEDNING I PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

I. **Indsatsområder**

Programmet vil kunne virke på følgende områder inden for de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet:

- a) bekæmpelse af forskelsbehandling inden for offentlige forvaltninger og fra offentlige forvaltningers side
- b) bekæmpelse af forskelsbehandling inden for medierne og fra mediernes side
- c) ligelig deltagelse i den politiske, økonomiske, sociale og arbejdsmarkedsmæssige beslutningstagning
- d) lige adgang til og levering af offentligt tilgængelige varer og tjenesteydelser, herunder bolig, befordring, kultur, fritid og sport
- e) effektiv overvågning af forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling baseret på flere faktorer
- f) effektiv formidling af informationer om retten til ligebehandling og til ikke at blive udsat for forskelsbehandling
- g) integrering af politikker og praksis, der modvirker forskelsbehandling.

I alle sine aktiviteter vil programmet respektere princippet om generel integrering af kønsaspektet.

Kommissionen kan under gennemførelsen af programmet benytte sig af teknisk og/eller administrativ bistand, til gensidig gavn for Kommissionen og modtagerne, i forbindelse med fastlæggelsen, udformningen, forvaltningen, opfølgningen, revisionen og kontrollen af programmet og projekterne.

Kommissionen kan ligeledes foretage undersøgelser, tilrettelægge ekspertmøder og gennemføre aktiviteter med henblik på information og omtale, som er direkte forbundet med dette programs mål.

II. **Adgang til programmet**

Dette program er åbent på de i dette bilag anførte betingelser for alle offentlige og/eller private organisationer og institutioner, der beskæftiger sig med bekæmpelse af forskelsbehandling, navnlig

- a) medlemsstaterne
- b) lokale og regionale myndigheder
- c) organer for fremme af ligebehandling
- d) arbejdsmarkedets parter
- e) ikke-statslige organisationer
- f) universiteter og forskningsinstitutter
- g) nationale statistiske kontorer
- h) medier.

III. **Aktioner**

1. streng — Analyse og evaluering

Der kan ydes støtte til følgende foranstaltninger:

- 1) udarbejdelse og formidling af sammenlignelige statistiske serier om omfanget af forskelsbehandling i EF under hensyntagen til den nationale lovgivning og praksis
- 2) udvikling og formidling af metoder og indikatorer for evaluering af effektiviteten af politiske tiltag og praksis vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling (referencegrundlag) under hensyntagen til den nationale lovgivning og praksis
- 3) analyse af lovgivning og praksis til bekæmpelse af forskelsbehandling, baseret på årsrapporter, med det formål at evaluere effektiviteten og videreformidle erfaringer
- 4) tematiske undersøgelser inden for rammerne af de prioriterede temaer, som sammenholder og modstiller strategier vedrørende de forskellige årsager til forskelsbehandling hver for sig og samlet.

Kommissionen vil ved implementeringen af denne streng i programmet bl.a. sikre sammenhæng og komplementaritet med de aktiviteter, der gennemføres af Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad og under EF-rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration samt Fællesskabets statistiske program.

2. streng — Styrkelse af kapaciteten

Følgende foranstaltninger kan støttes med henblik på at forbedre kapaciteten og effektiviteten hos de udvalgte aktører, der beskæftiger sig med at bekæmpe forskelsbehandling på de områder, der er omfattet af dette program:

- 1) tværnationale udvekslingsforanstaltninger, der involverer flere forskellige aktører fra mindst tre medlemsstater og består i formidling af informationer, erfaringer og god praksis. Aktiviteterne kan omfatte sammenligning af effektiviteten af processer, metoder og midler i relation til de valgte temaer; gensidig formidling og anvendelse af god praksis; udveksling af personale; fælles udvikling af produkter, processer, strategier og metoder; tilpasning af metoder, midler og processer, der er identificeret som god praksis, til forskellige sammenhænge og/eller fælles formidling af resultater, informationsmateriale og arrangementer. Ved udvælgelsen af ansøgningerne om finansiering tager programmet hensyn til, hvor mange former for forskelsbehandling der er tale om.
- 2) basisfinansiering af ikke-statslige organisationer på europæisk plan, der har erfaring i bekæmpelse af forskelsbehandling, og som optræder som talsmænd for mennesker, der udsættes for forskelsbehandling, for at fremme udviklingen af en integreret og samordnet strategi for bekæmpelse af forskelsbehandling.

Basisfinansieringen er begrænset til et loft på 90 % af de støtteberettigede udgifter.

Ved udvælgelsen af organisationerne kan der tages hensyn til, hvor forskelligartede og heterogene de grupper, der er udsat for forskelsbehandling, er.

3. streng — Oplysningsaktiviteter

Der kan ydes støtte til følgende foranstaltninger:

- 1) afholdelse af konferencer, seminarer og arrangementer på europæisk plan
- 2) medlemsstaternes afholdelse af seminarer til støtte for gennemførelsen af EF-retten om bekæmpelse af forskelsbehandling og fremhævelse af en europæisk dimension ved arrangementer, der afholdes på nationalt plan
- 3) gennemførelse af europæiske mediekampagner og -arrangementer til støtte for tværnational udveksling af informationer samt afdækning og formidling af god praksis, herunder uddeling af priser til succesrige foranstaltninger under 2. streng, for at gøre kampen mod forskelsbehandling mere synlig
- 4) udgivelse af publikationer med henblik på at formidle programmets resultater, herunder en hjemmeside på Internettet med eksempler på god praksis, et forum for udveksling af idéer og en database over potentielle partnere til tværnationale udvekslingsforanstaltninger.

IV. Forelæggelse af ansøgninger om støtte

1. streng: Denne streng implementeres primært via udbud. For samarbejde med nationale statistiske kontorer gælder Eurostat-procedurene.
 2. streng: Streng 2, nr. 1), og streng 2, nr. 2), implementeres efter indkaldelser af forslag, som forelægges for Kommissionen.
 3. streng: Denne streng implementeres som hovedregel efter udbud. Der kan dog ydes tilskud til foranstaltninger under streng 3, nr. 2), og streng 3, nr. 3), efter anmodninger om tilskud fra f.eks. medlemsstaterne.
-

RÅDETS AFGØRELSE**af 30. november 2000****om afklassificering af visse dele af Den Fælles Håndbog, der er vedtaget af Schengen-eksekutivkomitéen, som er nedsat ved konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985**

(2000/751/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 207, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse af 14. december 1993 (SCH/Com-ex (93) 22 rev) og 23. juni 1998 (SCH/Com-ex (98) 17) vedtog eksekutivkomitéen, der er nedsat ved konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, og som Rådet nu er trådt i stedet for, jf. artikel 2 i Schengen-protokollen, at samtlige bestemmelser i Den Fælles Håndbog, hvis sidste udgave blev vedtaget ved eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 (SCH/Com-ex (99) 13), skal klassificeres som fortrolige.
- (2) Den Fælles Håndbog samt eksekutivkomitéens afgørelser vedrørende dens klassifikation indgår i Schengen-reglerne som defineret af Rådet i afgørelse 1999/435/EF⁽¹⁾.
- (3) Visse dele af Den Fælles Håndbog, herunder de bestemmelser, der svarer til de ikke-klassificerede bestemmelser i de fælles konsulære instrukser, bør afklassificeres —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Del I samt bilag 1, 2, 3, 4, 5, 5a, 6, 6a, 7, 8, 8a, 9, 10, 11, 12, 13, 14 og 14a i Den Fælles Håndbog afklassificeres.

Artikel 2

De afklassificerede dele af Den Fælles Håndbog offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2000.

På Rådets vegne

M. LEBRANCHU

Formand

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 1.

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGETS AFGØRELSE Nr. 3/2000

af 26. september 2000

om oprettelse af en reserve til finansiering af afgørelser vedrørende Stabex og Sysmin i perioden fra 2. august til 31. december 2000

(2000/752/EF)

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

(EUR)

under henvisning til fjerde AVS-konvention, der blev undertegnet i Lomé og revideret i Port Louis den 4. november 1995, i det følgende benævnt »konventionen«,

under henvisning til AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000 om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 indtil AVS-EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden, særlig artikel 3, stk. 3, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 2, litra a), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000 forlænger, hvad angår Stabex, indtil 31. december 2000 bestemmelserne i fjerde AVS-EF-konvention med de ændringer, der blev gennemført med underskrivelsen af aftalen på Mauritius den 4. november 1995, for så vidt angår overførselsafgørelser for anvendelsesårene 1998 og 1999 og for tilbagebetaling af restbeløb i henhold til anden finansprotokol (artikel 195, litra a), i konventionen).
- (2) Endvidere forlænger artikel 2, litra b), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000, hvad angår Sysmin, indtil 31. december 2000 de bestemmelser i konventionen, der vedrører transaktioner, for hvilke der er indgivet anmodning om støtte inden den 1. august 2000.
- (3) Endelig anføres det i artikel 3, stk. 3, litra b), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000:
 - at der inden den 30. september 2000 skal oprettes en reserve til finansiering af alle afgørelser, jf. artikel 2, litra a) og b), i ovennævnte rådsafgørelse
 - at AVS-EF-Ambassadørudvalget inden den 30. september 2000 skal fastlægge metoderne for beregning af denne reserve og dens endelige størrelse samt for overførsel af eventuelle ikke-udnyttede midler til den særlige EUF-konto —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Reservens endelige størrelse, som omtalt i artikel 3, stk. 3, litra b), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse af 27. juli 2000 om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 indtil AVS-EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden, er:

a) Stabex:	
— potentielle overførsler for anvendelsesårene 1998 og 1999	168 000 000
— potentiel tilbagebetaling af restbeløb i henhold til anden finansprotokol (artikel 195, litra a), i konventionen)	72 000 000
b) Sysmin:	
— udgifter til transaktioner, der skal indgås senest den 31. december 2000, og for hvilke der er indgivet anmodning om støtte inden den 1. august 2000	55 000 000
c) Reservens endelige størrelse	295 000 000

Artikel 2

- a) Restbeløbet fra Stabex-instrumentet efter fratæknning af beløbet i artikel 1, litra a), i denne afgørelse andrager 1 105 672 002 EUR. Dette beløb kan stilles til rådighed i forbindelse med programmeringsaktiviteter i overensstemmelse med artikel 3 i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000.
- b) Restbeløbet fra Stabex-instrumentet overføres gradvis til den særlige EUF-konto. Denne operation skal være tilendebragt senest den 31. december 2001.
- c) Restbeløbet fra Sysmin, som i overensstemmelse med artikel 2, litra b), i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 skal anvendes til støtte for de udviklingsprogrammer, der er udvalgt, efter at der er truffet endelig bestemmelse om de anmodninger om støtte, der er indgivet inden den 1. august 2000, men om hvilke der ikke kan træffes afgørelse inden den 31. december 2000, andrager 410 926 000 EUR.
- d) Resten af den reserve, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 1 i denne afgørelse, og som er til rådighed den 31. december 2000, overføres fra den særlige Stabex-konto til den særlige EUF-konto inden den 31. december 2001.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. september 2000.

På vegne af AVS-EF-Ambassadørudvalget
P. VIMONT
Formand

AFGØRELSE Nr. 3/2000 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-TJEKKIET
den 16. oktober 2000
om fastlæggelse af vilkårene og betingelserne for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets handlingsprogram for unge

(2000/753/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til tillægsprotokollen til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden ⁽¹⁾ side vedrørende Tjekkiet's deltagelse i Fællesskabets programmer, særlig artikel 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1 i tillægsprotokollen kan Tjekkiet deltage i Fællesskabets rammeprogrammer, særprogrammer, projekter eller andre foranstaltninger, bl.a. på ungdomsområdet.
- (2) Ifølge artikel 2 i tillægsprotokollen skal associeringsrådet træffe afgørelse om vilkårene og betingelserne for Tjekkiet's deltagelse i disse aktiviteter.
- (3) Som fastsat i afgørelse 2/97 truffet af associeringsrådet, mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side den 30. september 1997 ⁽²⁾ har Tjekkiet siden den 1. oktober 1997 deltaget i Ungdom for Europa-programmet og har udtrykt ønske om at deltage i det nye program for unge —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tjekkiet deltager i Fællesskabets handlingsprogram for unge (i det følgende benævnt »programmet for unge») i henhold til de vilkår og betingelser, der er fastsat i bilag I og II, som udgør en integrerende del af denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse gælder i hele den periode, hvor programmet for unge gennemføres, begyndende den 1. januar 2000.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for associeringsrådets vedtagelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. oktober 2000.

På associeringsrådets vegne

J. KAVAN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 317 af 30.12.1995, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 227 af 10.10.1997, s. 26.

BILAG I

Vilkår og betingelser for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i programmet for unge

1. Tjekkiet deltager i aktiviteterne i programmet for unge (i det følgende benævnt »programmet«) i overensstemmelse med de mål, kriterier, procedurer og frister, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1031/2000/EF af 13. april 2000 om oprettelse af EF-handlingsprogrammet for unge ⁽¹⁾, medmindre andet fremgår af nærværende afgørelse.
2. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 i afgørelse nr. 1031/2000/EF og med bestemmelserne om medlemsstaternes og Kommissionens ansvar over for de nationale ungdomskontorer, som Kommissionen har vedtaget, skal Tjekkiet indføre passende strukturer til en samordnet forvaltning af gennemførelsen af programmets aktioner på nationalt plan og træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre passende midler til dette kontor, som vil få programstøtte til sine aktiviteter. Tjekkiet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for, at programmet kan fungere effektivt på nationalt plan.
3. For at deltage i programmet betaler Tjekkiet hvert år et bidrag til Den Europæiske Unions almindelige budget som anført i bilag II.

Associeringsudvalget kan i givet fald for at tage hensyn til programudviklingen eller udviklingen i Tjekkiets absorptionskapacitet tilpasse dette bidrag for at undgå ubalance på budgettet under gennemførelsen af programmerne.
4. Vilkårene og betingelserne for indgivelse, vurdering og udvælgelse af ansøgninger fra støtteberettigede institutioner, organisationer og enkeltpersoner i Tjekkiet er de samme som dem, der finder anvendelse for berettigede institutioner, organisationer og enkeltpersoner i Fællesskabet.

Når der skal udpeges uafhængige eksperter, kan Kommissionen bede tjekiske eksperter om at bistå ved projektevalueringen afhængigt af de relevante bestemmelser i afgørelse nr. 1031/2000/EF.
5. For at sikre, at programmet har en fællesskabsdimension, og at det er berettiget til at modtage finansiel støtte fra Fællesskabet, skal projekter og aktiviteter omfatte en partner fra mindst én af Fællesskabets medlemsstater.
6. For de aktioner, der skal forvaltes decentralt samt for den finansielle støtte til aktiviteterne i det nationale kontor, der er oprettet i overensstemmelse med ovenstående punkt 2, tildeles midlerne Tjekkiet på baggrund af den årlige programbudgetoversigt, som er vedtaget på fællesskabsplan, og af Tjekkiets bidrag til programmet. Den finansielle støtte til aktiviteterne i det nationale kontor kan ikke overstige 50 % af budgettet for det nationale kontors arbejdsprogram.
7. Fællesskabets medlemsstater og Tjekkiet vil inden for rammerne af de eksisterende bestemmelser gøre alt, hvad der står i deres magt, for at fremme den frie bevægelighed og opholdet for unge og andre, der er berettigede i henhold til programmet, og som rejser mellem Tjekkiet og Fællesskabets medlemsstater i forbindelse med deltagelse i aktiviteter, som er omfattet af denne afgørelse.
8. Aktiviteter, som er omfattet af denne afgørelse, er i Tjekkiet fritaget for indirekte skatter, told, forbud og restriktioner vedrørende import og eksport af varer og tjenesteydelser, der er beregnet til at blive anvendt under sådanne aktiviteter.
9. Uden at dette berører Kommissionens og Det Europæiske Fællesskabs Revisionsrets ansvar for tilsyn og evaluering af programmet i henhold til artikel 13 i afgørelse nr. 1031/2000/EF, føres der løbende tilsyn med Tjekkiets deltagelse i programmet på partnerskabsbasis mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Tjekkiet. Tjekkiet forelægger Kommissionen relevante rapporter og medvirker ved andre særlige aktiviteter, som Fællesskabet tager initiativ til i denne sammenhæng.
10. I overensstemmelse med Fællesskabets finansforordninger indeholder kontrakter, der indgås med eller af tjekiske instanser, bestemmelser om kontrol- og revisionsforanstaltninger, der gennemføres af Kommissionen og Revisionsretten eller under disses ansvar. Der kan foretages finansiel revision med det formål at kontrollere sådanne instansers indtægter og udgifter i forbindelse med deres kontraktlige forpligtelser over for Fællesskabet. Af hensyn til samarbejdet og den gensidige interesse yder de relevante tjekiske myndigheder enhver rimelig og gennemførlig bistand, der måtte være nødvendig eller hensigtsmæssig under de givne omstændigheder, ved gennemførelsen af sådanne kontrol- og revisionsforanstaltninger.

Bestemmelserne om medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i forhold til de nationale ungdomskontorer, som Kommissionen har vedtaget, vil finde anvendelse på forbindelserne mellem Tjekkiet, Kommissionen og det tjekiske nationale kontor. I tilfælde af uregelmæssigheder, forsømmelighed eller sving, som kan tillægges det tjekiske nationale kontor, er det de tjekiske myndigheder, der er ansvarlige for de midler, der ikke er dækning for.
11. Uden at dette berører de procedurer, der er omhandlet i artikel 8 i afgørelse nr. 1031/2000/EF, deltager Tjekkiets repræsentanter som observatører i programudvalget for de punkter, der vedrører dem. For de øvrige punkter, og når der holdes afstemning, træder dette udvalg sammen, uden at Tjekkiets repræsentanter er til stede.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 18.5.2000, s. 1.

12. Det sprog, der anvendes i forbindelse med kontakter med Kommissionen for så vidt angår ansøgningsprocedure, kontrakter, rapporter, der skal indgives, og andre administrative ordninger i forbindelse med programmet, skal være et af Fællesskabets officielle sprog.
13. Fællesskabet og Tjekkiet kan med 12 måneders skriftligt varsel opsige gennemførelsen af aktiviteter i henhold til denne afgørelse på et hvilket som helst tidspunkt. Projekter og aktiviteter, der er i gang på tidspunktet for opsigelsen, fortsætter, indtil de er fuldført i henhold til vilkårene i denne afgørelse.

BILAG II

Finansielt bidrag fra Den Tjekkiske Republik til programmet

1. Det finansielle bidrag, som Tjekkiet skal indbetale til Den Europæiske Unions budget for at deltage i programmet i 2000, er 1 139 000 EUR.

Det bidrag, som Tjekkiet skal indbetale for de følgende programår, fastsættes af associeringsrådet i løbet af 2000.

2. Tjekkiet betaler ovennævnte bidrag dels over det tjekkiske statsbudget, dels over Tjekkiets nationale Phare-program. Under iagttagelse af en særlig programmeringsprocedure for Phare vil de ansøgte Phare-midler blive overført til Tjekkiet ved hjælp af en særskilt finansieringsaftale. Sammen med den del, der kommer fra det tjekkiske statsbudget, udgør disse midler Tjekkiets nationale bidrag, og herfra foretages der betalinger som svar på indkaldelse af midler fra Kommissionen.
3. Der ansøges om Phare-midler efter følgende skema:
 - 840 000 EUR som bidrag til programmet i 2000
 - den resterende del af Tjekkiets bidrag dækkes af det tjekkiske statsbudget.
4. Finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ finder anvendelse, bl.a. hvad angår forvaltningen af Tjekkiets bidrag.

Rejse- og opholdsudgifter for Tjekkiets repræsentanter og eksperter i forbindelse med deltagelse i arbejdet i det udvalg, der er omtalt i bilag I, punkt 11, eller i andre møder, der vedrører gennemførelse af programmet, refunderes af Kommissionen på samme grundlag og efter samme procedurer, som dem, der gælder for ikke-statslige eksperter fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

5. Ved denne afgørelses ikrafttræden og i begyndelsen af hvert år sender Kommissionen Tjekkiet en indkaldelse af midler svarende til landets bidrag til dækningen af udgifterne til programmet.

Dette bidrag udtrykkes i euro og skal indbetales til en af Kommissionens euro-bankkonti.

Tjekkiet betaler sit bidrag i overensstemmelse med indkaldelsen af midler:

- senest den 1. maj for den del, der finansieres over dets statsbudget, forudsat at Kommissionen har sendt indkaldelsen af midler før 1. april, og ellers senest en måned efter, at indkaldelsen af midler er sendt
- senest den 1. maj for den del, der finansieres over Phare, forudsat at de tilsvarende beløb er sendt til Tjekkiet senest på dette tidspunkt, og ellers senest inden for en frist på 30 dage efter, at disse midler er sendt til Tjekkiet.

Enhver forsinkelse med betalingen af bidraget medfører, at Tjekkiet skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdatoen. Rentesatsen svarer til den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine transaktioner i euro i den måned, hvor forfaldsdatoen ligger, forhøjet med 1,5 procentpoint.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2779/98 (EFT L 347 af 23.12.1998, s. 3).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. november 2000

om ændring af beslutning 93/195/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved genindførsel af heste, der er registreret med henblik på væddeløb, konkurrencer og kulturelle arrangementer, efter midlertidig udførsel

(meddelt under nummer K(2000) 3552)

(EØS-relevant tekst)

(2000/754/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovedede dyrs bevægelser og indførsel af enhovedede dyr fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 19 nr. ii), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter Kommissionens beslutning 93/195/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved beslutning 2000/209/EF ⁽³⁾, er genindførsel af heste, der er registreret med henblik på væddeløb, konkurrencer og kulturelle arrangementer, efter midlertidig udførsel begrænset til heste, som har opholdt sig mindre end 30 dage i et tredjeland.
- (2) For at lette deltagelse af heste med oprindelse i EF i Japan Cup og Hong Kong International Races bør ovennævnte periode udvides til mindre end 90 dage.
- (3) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 93/195/EØF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 indsættes som sjette led:
»— når der er tale om heste, der har deltaget i Japan Cup og Hong Kong International Races, og som opfylder betingelserne i det sundhedscertifikat, hvortil modellen er vist i bilag VI.«
2. Bilaget til nærværende beslutning indsættes som bilag VI.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 86 af 6.4.1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 64 af 11.3.2000, s. 22.

BILAG

»BILAG VI

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for genindførelse af registrerede heste, der har deltaget i Japan Cup og Hong Kong International Races, efter midlertidig udførsel i en periode på mindre end 90 dage

Certifikatets nummer:

Afsendertredjeland: JAPAN ⁽¹⁾, HONGKONG ⁽¹⁾

Ministerium: LANDBRUGSMINISTERIET

I. Identifikation af hesten:

a) Identifikationsdokumentets nummer:

b) Attesteret af:

(den kompetente myndigheds navn)

II. Hestens oprindelse og bestemmelse:

Hesten afsendes fra:

(afsendelsessted)

til:

(bestemmelsessted)

pr. fly:

(rutenummer angives)

Afsenders navn og adresse:

Modtagers navn og adresse:

III. Oplysninger om sundhedstilstand

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at ovennævnte hest opfylder betingelserne i punkt III, litra a), b), c), e), f), g) og h) i bilag II til beslutning 93/195/EØF, og at den siden sin ankomst til Japans ⁽¹⁾ eller Hongkongs ⁽¹⁾ område den (mindre end 90 dage) har opholdt sig på officielt godkendte bedrifter under officielt veterinært tilsyn, og at den i denne periode har været opstaldet separat uden at komme i kontakt med hovdyr, der ikke har samme sundhedsstatus, undtagen under konkurrencer.

IV. Hesten transporteres i et transportmiddel, der i forvejen er rengjort og desinficeret med et desinfektionsmiddel, som er officielt godkendt i Japan ⁽¹⁾ eller Hongkong ⁽¹⁾.

V. Dette certifikat er gyldigt i ti dage.

Dato	Sted	Embedsdyrlægens stempel og underskrift (*)

Navn, titel og stilling med blokbogstaver:

(*) Stemplet og underskriften skal have en farve, der afviger fra påtrykkets farve.

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. november 2000

om ændring af beslutning 93/402/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra bestemte lande i Sydamerika for at tage hensyn til dyresundhedssituationen i Uruguay

(meddelt under nummer K(2000) 3560)

(EØS-relevant tekst)

(2000/755/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitiske problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF ⁽²⁾, særlig artikel 14 og 22, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens beslutning 93/402/EØF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2000/699/EF ⁽⁴⁾, fastsættes der sundhedsmæssige betingelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra Colombia, Paraguay, Uruguay, Brasilien, Chile og Argentina.

(2) Ved import af fersk kød skal der tages hensyn til de forskelligartede epidemiologiske forhold i de pågældende lande og i de forskellige dele af disse lande

(3) Veterinærmyndighederne i de pågældende lande skal bekræfte, at deres lande eller regioner har været fri for kvægstygge og mund- og klovesyge i mindst 12 måneder, og skal endvidere forpligte sig til inden for 24 timer pr. telefax, telex eller telegram at underrette Kommissionen og medlemsstaterne om bekræftede tilfælde af ovennævnte sygdomme eller ændringer af vaccinationspolitikken i forbindelse hermed.

(4) Den 24. oktober 2000 bekræftede de uruguayanske myndigheder et udbrud af mund- og klovesyge i departementet Artigas.

(5) De uruguayanske myndigheder har givet tilstrækkelige garantier med hensyn til de foranstaltninger, der er truffet for at føre kontrol med flytning af dyr af modta-

gelige arter inden for og ud af det smitteramte område, især ved at de har erklæret hele departementet Artigas for område for bekæmpelse af mund- og klovesyge.

(6) De områder i Uruguay, hvorfra det er tilladt at importere fersk kød til EF, bør derfor omdefinieres.

(7) Det bør fortsat være tilladt at importere udbenet kød, der er fremstillet i henhold til beslutning 93/402/EØF, fra Uruguay.

(8) Beslutning 93/402/EØF skal ændres i overensstemmelse hermed.

(9) Foranstaltningerne i denne beslutning tages op til fornyet overvejelse på baggrund af, hvordan situationen udvikler sig.

(10) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 93/402/EØF foretages følgende ændringer:

1. Bilag I affattes som angivet i bilag A til denne beslutning.
2. Bilag II affattes som angivet i bilag B til denne beslutning.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne tillader import af fersk kød fra Uruguay, der er fremstillet efter den 24. oktober 2000 på de betingelser, som er fastsat i artikel 1 i denne beslutning.

2. Uanset stk. 1 tillader medlemsstaterne import af fersk kød fra Uruguay, der er fremstillet før den 24. oktober 2000 og udstedt certifikat for i henhold til beslutning 93/402/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 179 af 22.7.1993, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 14.11.2000, s. 62.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG A

»BILAG I

BESKRIVELSE AF DE SYDAMERIKANSKE OMRÅDER, DER ER AFGRÆNSET MED HENBLIK PÅ UDSTEDELSE AF SUNDHEDSCERTIFIKATER

Land	Område		Beskrivelse af området
	Kode	Version	
Argentina	AR	01/93	Hele landet
	AR-1	01/93	Området syd for den 42. breddegrad
	AR-2	01/94	Området nord for den 42. breddegrad
	AR-3	01/93	Provinserne Entre Ríos, Corrientes og Misiones
	AR-4	01/97	Provinserne Catamarca, San Juan, La Rioja, Mendoza, Neuquen, Rio Negro, San Luis, La Pampa, Cordoba, Santa Fe, Santiago del Estero, Chaco, Formosa og Buenos Aires
Brasilien	BR	01/93	Hele landet
	BR-1	01/96	Staterne Rio Grande do Sul, Paraná, Minas Gerais, (undtagen regionerne Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Setelagoas og Bambuí) São Paulo, Espírito Santo, Mato Grosso do Sul (undtagen kommunerne Sonora, Aquidauana, Bodoqueno, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murinho, Rio Negro, Rio Verde de Mato Grosso og Corumbá) Santa Catarina, Goiás og de regionale enheder Cuiaba (undtagen kommunerne San Antonio de Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Poconé og Barao de Melgaço), Caceres (undtagen kommunen Caceres), Lucas do Rio Verde, Rondonopolis (undtagen kommunen Itiquira), Barra do Garça og Barra do Bugres i Mato Grosso
Chile	CL	01/93	Hele landet
Columbia	CO	01/93	Hele landet
	CO-1	01/93	Området, der er afgrænset som følger: fra det punkt, hvor Murrifloden løber ud i Atratofloden, nedstrøms mod Atratos udmunding i Atlanterhavet, derfra til grænsen til Panama langs Atlanterhavskysten indtil Cabo Tiburón; fra dette punkt til Stillehavet langs grænsen mellem Colombia og Panama; fra sidstnævnte punkt indtil Valleflorens udmunding langs Stillehavskysten og herfra i lige linje til sammenløbet mellem Murrí og Atrato
	CO-2	01/93	Kommunerne Arboletas, Necocli, San Pedro de Uraba, Turbo, Apartado, Chigorodo, Mutata, Dabeiba, Uramita, Murindo, Riosucio (højre flodbred af Atrato) og Frontino
	CO-3	01/93	Området, der er afgrænset som følger: fra Sinúflodens udmunding i Atlanterhavet, modstrøms langs denne flod til dens udspring i Alto Paramillo, fra dette punkt til Puerto Rey på Atlanterhavskysten, langs grænsen mellem departementerne Antiquía og Córdoba og derefter til Sinúflodens munding langs Atlanterhavskysten

Land	Område		Beskrivelse af området
	Kode	Version	
Paraguay	PY	01/93	Hele landet
Uruguay	UY	01/93	Hele landet
	UY-1	01/00	Hele landet undtagen departementet Artigas«

BILAG B

»BILAG II

(Version nr. 02/00)

DYRESUNDHEDSGARANTIER, DER KRÆVES FOR UDSTEDELSE AF SUNDHEDSCERTIFIKAT (1)

Land	Område	Fersk kød				Fersk, udbenet kød:				Slagteaffald						
		art				art				kvæg				får		
		kvæg	får/geder	svin	dyr af hestefamilien	kvæg	får/geder	svin	dyr af hestefamilien	HC (*)	MP (*)				PF (*)	PF (*)
										1	2	3	4			
Argentina	AR	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	F	—
	AR-1	B	B	—	D	A	C	—	D	B	B	B	B	B	B	B
	AR-2	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	E	E	F	—
	AR-3	—	—	—	D	A	C	—	D	—	—	—	E	E	F	—
	AR-4	—	—	—	D	A	C	—	D	—	—	—	E	E	F	—
Brasilien	BR	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	BR-1	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	F	—
Chile	CL	B	B	H	D	A	C	H	D	B	B	B	B	B	B	B
Colombia	CO	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	CO-1	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	CO-2	—	—	—	D	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
	CO-3	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—
Paraguay	PY	—	—	—	D	A	—	—	D	—	—	—	—	—	F	—
Uruguay	UY	—	—	—	D	A	C	—	D	—	—	—	E	E	F	G
	UY-1	B	B	—	D	A	C	—	D	B	B	B	B	B	B	B

(¹) Bogstaverne A, B, C, D, E, F, G og H i skemaet svarer til de standardsundhedsgarantier, som er beskrevet i bilag III, anden del, til beslutning 93/402/EØF, og som i henhold til artikel 2 i nævnte beslutning skal ledsage de enkelte produkter alt efter oprindelse.

(*) HC: Konsum.

MP: Til fremstilling af varmebehandlede kødprodukter:

1 = hjerner

2 = lever

3 = tyggemuskl

4 = tunger.

PF: Til fremstilling af foder til selskabsdyr.«

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

På grund af et teknisk problem, der opstod mellem offentliggørelsen af forordning (EF) nr. 2119/2000 (EFT L 252 af 6.10.2000, s. 11) og forordning (EF) nr. 2220/2000 (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 1), er numrene 2120/2000 til 2219/2000 ikke blevet anvendt til retsakter.